

om samlivet på fælles bopæl er ophævet, når dette er sket som følge af vold m.v.«

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af kærestevisum.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.
(Fremsat 27/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen kan ikke støtte forslaget om et kærestevisum. Et sådant forslag vil, hvis det realiseres, udvande de ændringer, vi gennemførte sidste sommer vedrørende bekæmpelse af især arrangerede ægteskaber. Forslaget lægger jo op til en form for omgåelse af 24-års-kravet og tilknytningskravet, ved at unge mennesker uden videre og uden nærmere krav kan få deres kæreste til Danmark på en 1-årig opholdstilladelse, for selv om forslagsstillerne kalder det et visum, er det jo reelt en opholdstilladelse og samtidig vel også en arbejdstilladelse.

Formålet med 24-års-kravet er at beskytte unge mod et pres i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Et kærestevisum vil nemt kunne bruges af familier til at presse unge under 24 til at få en kommende ægtefælle til landet; en ung herboende kan lettere blive overtalt til at møde den person, som familien har udpeget, og i samme åndedrag til at underskrive en erklæring til støt-

te for et kærestevisum, så de unge kan lære hinanden nærmere at kende i Danmark. Det er nemt at forestille sig det pres, der bagefter ville kunne være på den unge herboende for at indgå det planlagte ægteskab, når den pågældendes tvangsforlovede eller arrangeret forlovede samtidig opholder sig i Danmark i et helt år.

Kærestevisummet giver en meget let adgang til at få opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, og det vil utvivlsomt være attraktivt for mange. Kærestevisummet vil også kunne misbruges af menneskesmuglere til at få asylsøgere til Danmark. Det eneste krav er jo, at en herboende person og en udenlandsk ansøger underskriver en erklæring om, at de er kærester, og at de skal bo sammen.

Der er jo ingen kontrol af forholdets varighed, ingen kontrol af forholdets seriositet, eller på hvilken baggrund det er indledt, ingen efterfølgende kontrol af, om kæresteforholdet fortsat består, når udlændingen med kærestevisummet er indrejst i Danmark, og ingen kan jo bebrejde den herboende noget, hvis kæresteforholdet ikke holder i Danmark, når først hverdagen indtræder, heller ikke selv om det brydes allerede efter en uges varighed.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at det jo ikke er sådan efter de gældende regler, at kærester ikke kan mødes i Danmark. Vi har jo de gældende visumregler for turistbesøg, studiebesøg osv., og nogle kan få arbejdstilladelse, men en hel generel adgang til kærestevisum, uden at nogen krav skal opfyldes, ja, det er altså at ændre fundamentalt også hele det visumregime, som vi har på EU-plan, og som vi har i Danmark, hvor landene er opdelt i fire forskellige kategorier, alt efter hvor stor risikoen er.

Så, undskyld, dette med kærestevisum er vist ikke nogen god idé. Regeringen kan i hvert fald ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Har jeg forstået ministeren rigtigt, at ministeren siger, at det er en omgåelse af sikringen af de unges rettigheder, at en person kan komme til Danmark og møde dem, fordi det jo kunne være, at det er forældrene, der ønsker at bringe dem sammen?

Kl. 17.25

Er det sådan, at ministeren har planer om at lave et forslag, hvor man vil forhindre unge under 24 år at rejse ud af Danmark? Hvis det er et problem, at unge kommer til Danmark og mø-

der nogle unge, hvad er så alternativet? Så skal vi vel også til at forbyde dem at tage til udlandet, dér, hvor den pågældende person, som et kærestevisum kan sigte mod, befinder sig i dag.

Jeg vil da meget gerne høre, om regeringen har planer om at lave et forslag, hvor man vil forbyde unge under 24 år at rejse ud af Danmark.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Svaret er nej.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er svært at føje så meget til det, ministeren har sagt. Heller ikke i Venstre kan vi støtte forslaget om indførelse af såkaldt kærestevisum. Tværtimod har vi jo i Venstre som bekendt kæmpet for stramninger i udlændingeloven i årevis for at få begrænset adgangen af udlændinge til Danmark.

Det er naturligvis helt legitimt, at Det Radikale Venstre ønsker at gå den modsatte vej, sådan har det altid været, og det er der ikke noget nyt i, men det bliver altså ikke med Venstres stemmer, at vi nu åbner denne ladeport.

Der er tale om en ren omgæelse af 24-års-kra- vet og tilknytningskravet. Og hvad er en kæreste? Enhver kan jo påstå, at man er kæreste. Men jeg forstår, at det kun er hvert 3. år, man skal have en kæreste. Det er sådan set en sjov indstilling fra Det Radikale Venstre, at man kun kan forestille sig, at man finder en ny kæreste hvert 3. år, men det er sådan, jeg forstår bemærkningerne.

Vi synes, at kærestevisummet giver en alt for let adgang til at få opholds- og arbejdstilladelse, og vi er bange for, at det tiltrækker for mange. Der er heller ingen kontrol i forslaget.

Så vil jeg igen vende tilbage til det, jeg har sagt tidligere på dagen. Det er egentlig mærkværdigt, at man nu igen kommer med et forslag, hvor man vil udsætte de unge for et utåleligt pres, for at fætre og kusiner nu skal komme til Danmark. Det passer jo ikke med forslagsstiller- nes omsorg i et andet forslag mod tvangsægteskaber.

Som sagt er det jo ikke sådan, at Danmark er et lukket land. Ministeren har også gjort rede for, at der er muligheder for, at unge kan komme herop og være sammen.

Venstre kan altså ikke støtte forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

I vores ordfører, fru Anne-Marie Meldgaards, fravær, skal jeg læse hendes tale op:

Der er ingen tvivl om, at forslaget er skrevet af en, der har et varmt hjerte, men det er ikke nok at holde hjertet varmt, vi må også holde hovedet koldt. Love card eller kærestevisum, vi er helt med på, hvilke problemer De Radikale prøver at løse, for 24-års-reglen rammer også andre unge end dem, vi havde i tankerne. Den hjælper dem, der ønsker at undgå et tvangsægteskab, men den sætter vaskeægte kærestepar på prøve, når de ikke må bo fast i Danmark, før de bliver 24 år. Men vi ser mange komplikationer i et kærestevisum. Det vil give endnu flere tragiske historier i 19direkte-udsendelserne.

Hvis forholdet mellem to unge kærestepar går godt et helt år under samme tag, bliver det endnu hårdere at leve adskilt af landegrænser bag efter. Det vil være et smuthul til familiesammenføring. Der vil komme sag på sag om ønsker om dispensation fra 24-års-reglen, når det første år er gået.

Det vil være svært at give afslag på ansøgninger, hvis de unge venter barn. De unge mennesker har jo delt seng og bord med samfundets velsignelse, og det er jo forudsigeligt, at det så vil gå sådan. Det vil faktisk også være diskriminerende, og det er også blevet sagt af andre ordførere også i en tidligere sag, for de unge mennesker, der kan, må og tør leve sammen uden for ægteskab, vil vi med De Radikales forslag give et kærestevisum, men de, der har giftet sig, om det så er på grund af normer, religion eller ren og skær kærlighed, vil vi fortsat holde ude, til de bliver 24 år.

24-års-reglen har bestemt nogle kedelige konsekvenser, men vi har taget en politisk beslutning om, at vi ønsker at hjælpe de unge, som føler sig danske, men bliver tvunget til at gifte sig med en fra deres fars eller deres bedstefars hjemland. Den beslutning vil vi ikke være med til at udhule, og vi kan derfor ikke stemme for forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Jeg skal undlade at hænge mig i det pragtfulde udtryk kærestevisum. Og da jeg på nuværende tidspunkt af debatten føler trang til at være venlig mod fru Elsebeth Gerner Nielsen, vil jeg konstatere, at der denne gang kan være mening i et radikalt beslutningsforslag. Sagen er ikke af samme alvor som spørgsmålet om udlandsdanskernes mulighed for at kunne vende hjem til deres fædreland, men derfor kan det jo godt være alvor, at en dansker og en udlænding er blevet forelsket i hinanden og ønsker at kunne være sammen i længere tid. For så vidt kunne vi godt sympatisere med forslaget.

Jeg vil også sige, at betingelserne egentlig er trukket udmærket op: at et kærestevisum ikke skal være en smutvej til opholdstilladelse, at der ikke følger særlige rettigheder med et sådant visum, og forslagets vilkår ser også rimelige ud. Der er ingen ret til offentlig forsørgelse. Der kræves gyldig sygeforsikring. Der kræves indrejse med gyldig returbillet samt dokumentation af det fælles ophold og den indrejsende kærestes accept af de bindende betingelser. Så vidt så godt.

Men man må jo spørge, når der nu findes visum i forvejen, ganske vist ikke på 1 år, men på 3 måneder: Hvor krævende kan kærester være? Jeg ville egentlig synes, at 3 måneder var tilstrækkeligt for et kæresteforhold, der jo, som kæresteforhold altid er, er en indledning.

Det er muligt, at jeg er naiv. Det er muligt, at der er nye forhold, der gør sig gældende, men sådan som jeg alligevel ikke kan lade være med at læse forslaget, så synes jeg også, at der i det ligger en misbrugets mulighed, som fru Elsebeth Gerner Nielsen må overveje.

Derfor synes jeg faktisk, at der i dette forslag på at oprette et kærestevisum ligger muligheden – for ikke at sige risikoen – for det misbrug, som betyder, at det i realiteten bliver en alt for nem genvej til opholdstilladelse. Det er det, vi frygter, jeg tror med rette. Derfor må vi til dette forslag, som egentlig er stillet meget besnærende op, desværre også sige nej.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette, jeg havde nær sagt romantiske forslag. Det lyder jo ellers så gribende. Vi synes f.eks. ikke, at der er sammenhæng i forslaget. Dette visum skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges. Jamen hvad så, når det ene år er gået? Så skal der være et nyt opholdsgrundlag,

står der. Det skal enten være baseret på arbejdstilladelse, studieophold eller familiesammenføring. Jamen hvis man ikke kan finde et andet opholdsgrundlag, så må vi udvise den stakkels kæreste. Som jeg tror den socialdemokratiske ordfører anførte, kan vi jo få den ene gribende beretning efter den anden fra disse unge piger, som nu er blevet gravide med den fyr der i Danmark, som har slået dem hertil og tilbudt dem at være her i 1 år. Så står vi der med det søde, lille barn i 19direkte, og hvad gør vi så ved det? Så bare af den grund. Men også fordi det er en åben sidedør for dem, der støder mod den lukkede hoveddør, og den ønsker vi ikke at åbne.

Jeg skal meddele fra Kristeligt Folkeparti, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget, og jeg skal i øvrigt meddele, at det for Kristeligt Folkeparti er en meget væsentlig begrundelse, at de finder, at det er en diskrimination af ægteskab.

Kamal Qureshi (SF):

Fra SF's side er vi, som det tidligere er anført, grundlæggende tilhængere af, at myndige voksne mennesker skal have mulighed for at have et samliv med den person, de ønsker at leve sammen med, uanset hvor deres partner nu skulle opholde sig henne eller komme fra.

Det afgørende i det her forslag er set med SF's øjne, at det åbner mulighed for et reelt samliv, uden at man forpligter sig ind i et ægteskab, hvor forældrene kan involveres. Der er ikke nogen tvivl om, at der er nogle problemer, som også tidligere anført af andre ordførere og af undertegnede. Det er et problem, i og med at et par, der er 19 år, efterfølgende vil have 2 år, hvor de ikke kan opholde sig nogen steder. De Radikale har et andet forslag, hvor de foreslår en 21-års-regel for opholdstilladelse. Det er selvfølgelig et problem, fordi der så vil være 2 års mellemrum, hvor det her par ikke har nogen rettigheder, hverken til at opholde sig i Danmark eller nødvendigvis til at opholde sig i andre lande.

Kl. 17.35

SF støtter varmt intentionen om at åbne mulighed for, at unge mennesker kan møde hinanden, lære hinanden at kende også på dansk grund. Alternativet er jo, hvilket sikkert passer integrationsministeren, at de kan rejse til et andet sted, og der har vi endnu mindre kontrol med, hvad der sker.

En ung pige, der møder en person i Danmark, som kommer hertil på kærestevisum, har et sæt rettigheder, som kan træde i kraft, idet hun be-

finder sig i Danmark. I det øjeblik hun er ude af Danmark, er hendes sikkerhed og hendes retstilstand selvfølgelig under det lands lovgivning, hvor hun nu på det tidspunkt befinder sig.

Så selvfølgelig skal det ikke være sådan, at de eneste steder, hvor unge mennesker kan møde hinanden for et samliv, skal være andre steder; det kan være i USA, det kan være i andre europæiske lande, det kan være i andre lande i verden, men i Danmark kan det ikke lade sig gøre. Så selvfølgelig vil vi fra SF's side gerne støtte intentionen i forslaget.

Pernille Falcon (EL):

De unge får i dag at vide: Tag ud i den store verden, uddan jer, arbejd, men lad følelserne ligge her, tag dem ikke med uden for Danmarks grænser, og slet ikke uden for EU. For hvis det sker, så rammer de unge muren, for den borgerlige regering og Dansk Folkeparti bryder sig ikke om, at kærlighed krydser grænser. Formyndriet er blevet totalt.

Forslaget her er et lille skridt i den rigtige retning, som Enhedslisten godt kan støtte, væk fra de talrige stramminger i forhold til indvandrere og flygtninge, som er blevet gennemført. Det er stramminger, der i dag har helt groteske konsekvenser i form af immigration af unge blandede ægtepar og unge kærestepar i Malmøregionen.

Med et kærestevisum på 1 år kan man få en chance for at se, om forholdet holder også i Danmark uden at være tvunget til at gifte sig fra første færd og uden at være tvunget til at emigrere til Sverige for at holde forbindelsen til Danmark.

Begrænsningen på 1 år er ikke lige Enhedslistens kop te, men det er jo et fremskridt i forhold til nu, hvor der skal vælges mellem Danmark og kæresten eller rejses i pendulfart på turistvisa.

I forslaget bliver der argumenteret med, at der vil være tale om en overvægt af folk med et højt uddannelsesnivea, der kan bidrage positivt på arbejdsmarkedet. For Enhedslisten er det ikke afgørende, at der er tale om mennesker højt på rangstigen, eller om det er mere almindelige dødelige faglærte og ufaglærte. Det skal ikke være afgørende.

Jeg synes, det er påfaldende, at partier som Venstre og De Konservative, der i nogle sammenhænge priser globaliseringen og udviklingen frem mod en forbundsstat i EU, er så småtskårne og provinsielle, når det gælder rettigheder og muligheder for almindelige mennesker i en internationaliseret verden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører for forslagsstillerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi lever i et moderne Danmark, hvor kærligheden er blevet stadig mere fri, og hvor det er almindeligt først at være kærestepar og bo sammen, inden man eventuelt gifter sig. Mange har brug for at bo sammen mere end 3 måneder, inden de er klar over, om det nu er den eneste ene, de har fundet.

Det er en måde at organisere parforholdet og familielivet på, som er i god overensstemmelse med den udvikling, samfundet i øvrigt er inde i, nemlig en udvikling baseret på stor personlig frihed og med mange muligheder for det enkelte menneske.

På den baggrund virker det besynderligt, at en dansker, som forelsker sig i en udlænding, ikke får de samme muligheder for at prøve kærligheden og lykken af som en dansker, der forelsker sig i en dansker. Hvis den mulige eneste ene er udlænding, bliver man nødt til at gifte sig med vedkommende, ellers er det næsten umuligt at få familiesammenføring, og jeg sagde næsten.

Kl. 17.40

Gennem årene har vi fået mange henvendelser fra unge, som gerne vil have en udenlandsk kæreste til Danmark så at sige på prøve. Man er ikke helt sikker på, om det nu også holder, det, man oplevede på college i USA eller et andet sted i verden, og forældrene er slet ikke sikre på det. Derfor vil man godt have lidt tid til at overveje situationen.

Det er disse unge, vi gerne vil hjælpe. Vi vil hjælpe de unge og andre for den sags skyld til at få det pusterum, som gør, at man kan nå at overveje, om det nu også er det rigtige for en at gifte sig og stifte familie. Samtidig er det vigtigt at slå fast, at et kærestevisum ikke kan føre til nogen form for offentlig forsørgelse. Det er alene en hjælp til to, som holder af hinanden, og som vil finde ud af, om kærligheden også holder, når først opvasken tårner sig op, og svigermor kommer til kaffe om søndagen.

Jeg synes desværre ikke, at det ligefrem er åbenhed og frisind, man møder hos partierne i denne sag, slet ikke hos den liberale regering. Jeg forstår ikke helt, hvorfor f.eks. Socialdemokratiet ikke kan se det fornuftige i, at unge får mulighed for at bo sammen, inden de eventuelt stifter familie. Tænk på, hvor mange ulykkelige

ægteskaber, man kunne undgå, hvis parterne nåede at se hinanden lidt an, inden de skred til ægteskab.

Ville det være så galt, om der kom en udlænding til Danmark og fandt ud af – heldigvis ikke for sent – at det her dueede ikke. Det her er faktisk ikke noget, vi ønsker, eller: Jeg kan ikke forene mig med at bo i det danske samfund, det er simpelt hen for besynderligt til mig. Og så tog vedkommende hjem igen. Ville det være så galt?

Jeg tror også, at det er det, Dansk Folkeparti har set, nemlig at der faktisk er nogle udlændinge, der kunne komme til Danmark og finde ud af, at vores jantelov og middelmådighed på nogle punkter ikke lige var deres kop te, og så tog de hjem igen. De pakkede deres gode tøj og forlod landet i stedet for at blive smidt ud eller eventuelt ende i et voldeligt ægteskab.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor der ikke kan være et flertal for at sikre, at dansk-udenlandske unge, som forelsker sig i hinanden, skal have de samme muligheder som dansk-danske unge. Hvorfor skal man partout gifte sig med hinanden, hvis det altså er en udlænding, man forelsker sig i?

Dansk Folkeparti spørger – jeg takker for Dansk Folkepartis venlighed over for Det Radikale Venstre, lad det nu ikke blive en vane – om det med, at vi siger en ny kæreste hvert 3. år. Det er, fordi der jo også skal være tid til andet end det der med kærligheden. Man skal også arbejde og uddanne sig osv. Derfor synes vi, det er rigeligt med en ny kæreste hvert 3. år.

Nej, det er for at undgå misbrug, at vi har sagt hvert 3. år, sådan at det ikke bliver en industri, hvad jeg egentlig troede nogle ordførere ville have sagt i dag, og det havde jeg så forberedt et indlæg på: Hvad er det, man kan svare på det? Derfor havde vi netop sagt hvert 3. år.

Så var der nogle, der var bange for, at der netop var nogle, som havde giftet sig med hinanden, og som så fik en midlertidig opholdstilladelse her i form af et kærestevisum, og at de kunne misbruge det til på den måde at få en fætter eller en kusine til Danmark.

Det er der jo lavet et hav af regler imod. Det her er først og fremmest rettet mod de unge, som er helt moderne, tror jeg, og hvis der er nogle andre, der også kan få glæde af det, så for min skyld ingen alarm. Men det her er rettet mod det moderne, åbne samfund.

Lad os dog understøtte, at kærligheden er ægte fri. Det burde ligge en liberal regering enormt på sinde.

Men det vil jeg sige tak til de få ordførere, der har udtrykt sig venligt over for forslaget, og tak til alle ordførere for at have forholdt sig til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 150:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen for familien i sager om truede børn.

Af Tove Videbæk (KRF) m.fl.
(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Med det forslag til folketingsbeslutning, som vi skal behandle i dag, tages der udgangspunkt i, at der i sager om truede børn er behov for en styrket indsats over for familierne, herunder særligt forældrene.

Hvis vi skal nå videre i retning af at styrke indsatsen og øge kvaliteten i sager om truede børn og unge, er det nødvendigt, at vi tænker nyt i forhold til inddragelse af både forældre og af det nære netværk omkring børnene i det hele taget. At tænke nyt betyder for mig både at være åben over for nye metoder og modeller i indsatsen og at blive bedre til at bruge de muligheder, der allerede eksisterer.

Kl. 17.45

Forslagsstillerne vil gøre det til en forpligtelse for kommunerne i lov om social service at ind-